

Zn. SPR-0593/11-26

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 18. dubna 2011 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost [redacted], zveřejnil osobní údaje [redacted] v rozsahu jméno, příjmení, telefonní číslo a e-mailová adresa, na své veřejně přístupné internetové doméně [redacted] nejméně ke dni 7. února 2011, tedy poté, kdy jmenovaný opakovaně vyslovil nesouhlas se zpracováním svých osobních údajů a požádal o jejich likvidaci, naposledy dopisem odeslaným dne 15. prosince 2010,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování,

a dále porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, aniž naplnil některou z výjimek stanovených pod písm. a) až g) § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. d) a písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť uchovával osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování a dále zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 4.000 Kč
(slovy čtyři tisíce korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. d) a e) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-0593/11-8 ze dne 9. února 2011, který byl účastníku řízení, společnosti [REDAKCE] doručen dne 9. února 2011. Podkladem pro vydání příkazu byl podnět [REDAKCE] (dále také „stěžovatel“), který je součástí spisového materiálu tohoto správního řízení. Dne 14. února 2011 byl Úřadu pro ochranu osobních údajů doručen odpor účastníka řízení proti uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení získal osobní údaje stěžovatele v souvislosti s uveřejněním jeho inzerátu, týkajícího se nabídky zboží, na své veřejně přístupné internetové doméně [REDAKCE], které však zveřejňoval v rozsahu jméno, příjmení, telefonní číslo a e-mailová adresa nejméně ke dni 7. února 2011, tedy poté, když stěžovatel opakovaně vyslovil nesouhlas se zpracováním svých osobních údajů a požádal o jejich likvidaci, naposledy dopisem odeslaným dne 15. prosince 2010.

V podaném odporu účastník řízení sdělil, že od stěžovatele neobdržel dopis, který ve spise není ani založen a není ani důkaz o jeho doručení, když podle jeho názoru podací lístek není relevantním důkazem. Dále se domnívá, že tato skutečnost není tak zásadní jako skutečnost, že si stěžovatel údajně sám smazal uživatelský účet. Tato skutečnost je podle účastníka řízení nepravdivá, protože uživatelský účet může smazat pouze administrátor. Podle sdělení účastníka řízení si stěžovatel mohl své údaje odstranit sám, a to zcela totožným způsobem, jakým si údaje sám v textu inzerátu zveřejnil, neboť má stále přístup ke správě inzerce. Není možné, aby účastník řízení prováděl tuto činnost bez vědomí inzerentů. Podmínky inzerce jsou zcela veřejně přístupné a je zde uvedeno, že inzerující vložením souhlasí se zveřejněním jeho údajů. Inzerát může inzerující vložit jako registrovaný a tím má přístup ke správě inzerce vč. smazání jeho inzerátů. Pokud vloží inzerát jako neregistrovaný, tak se provede automatická registrace či e-mailem uživateli přijde jméno a heslo, kde má možnost daný inzerát spravovat, tedy i smazat. Pokud uživatel zapomene heslo, tak má možnost si vyžádat zaslání jména a hesla buď pomocí přihlašovacího jména, nebo pomocí e-mailu, který zadá při registraci. Na základě výše uvedeného účastník řízení navrhnul, aby správní orgán řízení zastavil.

Správní orgán doplnil spisový materiál o výpověď [REDAKCE], který dne 1. dubna 2011 jako svědek uvedl, že před několika lety zadal inzerát dostupný na veřejně přístupné internetové doméně [REDAKCE]

██████████, jehož součástí bylo jeho jméno, příjmení, e-mailová adresa a číslo telefonu. Přibližně před rokem zjistil, že inzerát je stále aktivní a proto u provozovatele uvedené internetové domény, účastníka řízení, smazal podle svého názoru účet v domnění, že se smaže i inzerát. Poté zjistil, že ke smazání účtu došlo, ne však ke smazání inzerátu. Neměl tedy již možnost se na server přihlásit a inzerát smazat. V tomto smyslu informoval provozovatele serveru, účastníka řízení, na jeho kontaktní e-mailové adrese ██████████ se žádostí o smazání inzerátu a to 27. října, 5. a 30. listopadu 2010 (k založení do spisu předal kopii e-mailu ze dne 30. listopadu 2010), vždy bez odezvy ze strany účastníka řízení. Vzhledem k tomu, že účastník řízení nereagoval na jeho uvedené žádosti, dne 10. prosince 2010 oslovil Úřad pro ochranu osobních údajů a na základě jeho doporučení zaslal dne 15. prosince 2010 doporučeně dopis na adresu účastníka řízení (dopis mu nebyl vrácen jako nedoručený), kterým odejmul souhlas s uveřejněním jeho shora uvedených údajů, opět bez odezvy ze strany účastníka řízení. K dotazu správního orgánu zda věděl, že si může své osobní údaje odstranit sám stejným způsobem, jak si tyto údaje sám v textu inzerátu zveřejnil, sdělil, že se pokoušel i přes žádosti zasláné účastníku řízení, k účtu přihlásit, nebylo to však podle jeho názoru již technicky možné. Inzerát obsahující jeho osobní údaje byl podle jeho sdělení odstraněn z internetové domény asi před měsícem.

Údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení, telefonní číslo a e-mailová adresa, jsou nepochybně osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. neboť se týkají určeného subjektu údajů a podléhají tak režimu zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení je správcem osobních údajů svých zákazníků ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a proto je povinen podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Účel zpracování a tedy i doba k němu nezbytná přitom uplynula nejpozději ke dni, kdy ██████████ v roce 2010 poprvé vyslovil nesouhlas se zpracováním svých osobních údajů a požádal o jejich likvidaci.

Dále je účastník řízení podle § 5 odst. 2 citovaného zákona povinen zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, bez tohoto souhlasu je může zpracovávat pouze za podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) citovaného zákona; podmínky těchto výjimek však účastník řízení nesplňuje. V daném případě nelze na zpracování osobních údajů aplikovat ani § 5 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb., neboť, jak je shora uvedeno, ██████████ dle své svědecké výpovědi vyslovil jako bývalý zákazník účastníka řízení písemně svůj nesouhlas se zpracováním osobních údajů za účelem inzerce a požádal o likvidaci svých osobních údajů.

Z provedeného dokazování tedy vyplynul rozpor, týkající se toho, zda stěžovatel zaslal účastníkovi řízení nesouhlas se zpracováním osobních údajů za účelem inzerce a požádal o likvidaci svých osobních údajů či nikoliv. Správní orgán se na základě výše uvedeného přiklonil ke svědecké výpovědi ██████████, když zejména přihlédl k tomu, že dopis ze dne 15. prosince 2010 byl zaslán doporučeně a nebyl vrácen jako nedoručený zpět stěžovateli, a dále k předané kopii e-mailu ze dne 30. listopadu 2010, a považuje tak tvrzení účastníka řízení, že od stěžovatele neobdržel ani dopis, ani e-mailové zprávy, za účelové.

Dále je možno konstatovat, že ani možnost nakládání s osobními údaji v inzerátu stěžovatelem, popsaná shora účastníkem řízení, která je podle jeho názoru podstatnou skutečností, jej nezbujuje odpovědnosti plnit povinnost podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., a tedy poté, kdy obdržel od stěžovatele nesouhlas se zpracováním jeho osobních údajů, měl jeho osobní údaje zlikvidovat a nadále je nezveřejňovat, neboť neměl jeho souhlas a na věc, jak je výše uvedeno, nelze aplikovat žádnou z výjimek stanovených § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.

Správní orgán tedy považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. svým shora uvedeným jednáním porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. tím, že ponechal osobní údaje [redacted] na své veřejně přístupné internetové doméně [redacted] poté, když stěžovatel opakovaně vyslovil nesouhlas se zpracováním svých osobních údajů a požádal o jejich likvidaci.

Při stanovení výše sankce bylo jako ke skutečnosti snižující závažnost jednání účastníka řízení přihlédnuto k tomu, že jeho protiprávním jednáním byl dotčen pouze jeden subjekt údajů, k charakteru zveřejněných osobních údajů (kontaktní), a k tomu, že osobní údaje byly následně odstraněny a nebylo prokázáno jiné zneužití předmětných osobních údajů. Naopak za okolnost zvyšující závažnost jednání účastníka řízení je nutno považovat skutečnost, že osobní údaje byly veřejně zpřístupněny neomezenému okruhu osob. Správní orgán dále přihlédl ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů zákazníků po vyslovení písemného nesouhlasu subjekty údajů obtěžuje a v důsledku tak představuje zásah do jejich práva na ochranu soukromí; nerespektování vůle subjektu údajů také vzbuzuje obecně pochybnosti o dodržování zákonných povinností při zpracování osobních údajů u účastníka řízení. Po souhrnném zhodnocení výše uvedených okolností případu však uložil správní orgán sankci při spodní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 18. dubna 2011

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností